

Вода - вечно кружење

Све је почело једног кишног дана. Две мале капљице су се лепо дружиле па су се веома уплашиле да ће их ова киша раздвојити и да неће бити више заједно. Решиле су да крену са кишом на пут.

Капљице су заједно високо скочиле држећи се за руке. На њихову срећу црни велики облак био је тачно изнад снежне планине. Заједно су се скијале, санкале и брзо сјуриле низ планину. Једна капљица се намерно саплела и погодила другу огромном грудвом. Тако су се оне дуго играле и било им је забавно. Када је пао мрак, капљице су одлучиле да сиђу у подножје планине. Дошле су до велике траве прекривене снегом. Правиле су разне вратоломије, градиле замке и куле. Направиле су цео један омањи завичај од снега. Ту су живеле и дружиле се све док није дошло рано пролеће. Све њихове снежне грађевине топило је Сунце. Вода се сливала у мале поточиће и од тих притока настала је дугачка река. Капљице су вешто ускочиле у реку, снажно запливале и сада биле део ње.

Једна риба их је случајно гурнула репом, оне су пљуснуле и пале у плодну земљу. Нашле су једну малу коштицу од кајсије и залиле је. Само од њих је израсло прелепо дрво - кајсија.